

dan Understøttelseskasse, og det bevilgedes enstemmigt af Katolikker, liberale og Socialdemokrater. Disse tre Kategorier ere vel repræsenterede med omtrent Trediedelen hver i Gents Byraad. I 1898 og i 1900 var der i Gent af Fagforeningerne udbetalt i alt 40,000 Fr. Men alene i 1902, da Fonden var traadt i Virksomhed, blev der udbetalt af Fagforeningerne selv 42,000 Fr. foruden Kommunens Tilskud, som udgjorde 16,171 Fr. Jeg nævner disse Tal for at vise, at saa snart der var givet en Anledning til at faa Hjælp til Selvhjælp, saa skyndte man sig at oprette Kasser i større Udstrækning for at faa fat i Kommunens Bidrag, og det medførte, at medens man tidligere, i 1898, kun havde udbetalt 15,000 Fr., udbetaltes der i 1902 over det dobbelte, nemlig over 42,000 Fr.

Der er ogsaa andre Steder blevet oprettet kommunale Arbejdsløshedskasser. Da denne Sag først kom frem i Folketinget, tillod jeg mig at anføre adskillige Ting vedrørende dette Punkt. Den daværende højtærede Indenrigsminister (Enevold Sørensen) holdt et meget langt og indgaaende Foredrag for os om disse Understøttelseskasser, og hvorledes de virkede, og uddybede det betydelig mere, end jeg havde gjort. I Gent med Førstæder var der i 1903 34 Foreninger med 12—13,000 Medlemmer. I Svejts har man ogsaa eksperimenteret med kommunale Understøttelseskasser, der er f. Eks. i St. Gallen ca. 5,000 Medlemmer; i Basel er der et lokalt kommunalt Arbejderforbund, der har godt 1,000 Medlemmer, medens der i Köln, som jo er en forholdsvis stor By, i den kommunale Forsikring kun var 1,355 Medlemmer i 1903. Dette viser, at man i Gent er kommen forholdsvis langt frem med Tilskud til denne Understøttelseskasse, og at man her har grebet Tanken. At man dernede hellere ser, at Staten ogsaa overtager den Sag, bekræftes ved, at Sagen har været fremdragen i Parlamentet af Flamlænderen Anseele, som er Rigsdagsmand for Gent, Byraadsmedlem, Redaktør og Leder af deres kooperative Foretagende „Voruit“ og forskellige andre Ting. Man er der endnu ikke naaet til at give Sagen praktisk Udslag. Men Ministeren har erklæret sig for den i Princippet, altsaa for at give Tilskud til Understøttelseskasser for arbejdsløse. Tilskuddet fra Kommunen er regelmæssig 50 pCt. til det, som Fagforeningerne selv yde, dog, saa vidt jeg ved, ikke over 50 Centimer daglig, og der blev i 5 Maaneder af 1901 understøttet 2,089

arbejdsløse. Af Fagforeningerne er der til dem udbetalt 17,875 Francs, medens Tilskuddet fra Kommunen var 6,254 Francs, det vil altsaa sige, at 74 pCt. kom fra Arbejderorganisationerne og 26 pCt. fra Kommunerne. I 1902 var Tilskuddet fra Gent Kommune forhøjet til 15,000 Francs, samtidig med at Kommunen overtog Omkostningerne ved Administrationen. Der er i alt i 25 Maaneder efter en Beretning, som er afgivet i Slutningen af 1903, udbetalt af Foreningerne 83,882 Francs og af Kommunen 36,964 Francs.

Nu er det i dette Forslag fastsat — og jeg skal ikke bestride, at det kan være rigtigt —, at enhver, som arbejder i et Fag, skal optages i en Arbejdsløshedskasse, uanset om han kan blive Medlem af sin faglige Forening eller ikke.

Det er maaske en rimelig Sag, at der, naar Staten giver Penge dertil, maa være aaben Adgang for alle her i Landet, uanset, hvorledes de staa i andre Forhold. Noget saadant vilde man ogsaa i Gent for de uorganiserede Arbejdere, men det har vist sig, hvor forsvindende Betydning det havde, at man paa den Maade vilde sikre Folk, som ikke vare organiserede. For deres Vedkommende anlagde man det saaledes, at de, der ikke vare Medlemmer af en Organisation, kunde gøre Indskud paa en Sparekassebog, og efter 3 Maaneders Forløb kunde de hæve paa denne Sparekassebog og af Kommunen faa udbetalt 50 pCt. i Tilskud til, hvad de selv hævede paa deres Sparekassebog. Saaledes ordnede man det altsaa for at give uorganiserede Arbejdere Adgang til at faa Hjælp fra Kommunen, uden at det blev Fattighjælp. Men medens Antallet af dem, der have faaet Hjælp gennem Fagforeningerne, gaar op i Tusinder, har det vist sig, at der kun var 13 — siger og skriver tretten — uorganiserede Arbejdere, der havde meldt sig. Nu vil man søge at stryge ogsaa den Bestemmelse, at de skulle have været Sparere i 3 Maaneder, men det vil vistnok ikke bringe nogen meget stor Forandring. Dette er, hvad man er kommen til i Gent, og dette Eksempel er blevet fulgt af enkelte andre Kommuner i Belgien, dog ikke af Brüssel, thi der raader nemlig en antisocialistisk Majoritet.

Jeg mener, der er meget, der taler for, at man ikke skal lægge denne Sag over paa Kommunerne. Om man kan komme den Vej, den ærede Ordfører nævner, at man ved Siden af den Statsstøtte, som ydes, kan komme ind paa en Ord-